

Nr. 1943
van het arrest

Nr. 315 P 2001
van het parket

rep. 2003/162

- URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

1.
beheerder
geboren te op
wonende te
in zijn hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder van
met maatschappelijke zetel te

- beklaagde

2.
geboren te op
wonende te

- beklaagde

3.
geboren te op
wonende te

- beklaagde

4.

kleuteronderwijzeres
geboren te op
wonende te

- beklaagde

Allen in hun hoedanigheid van beheerder van
gevestigd te
feiten toerekenbaar zijn;

, aan wie de

de 4 beklaagden aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

vastgesteld op 25 april 1995

de eerste als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven allen als gebruikers-erfpachters die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest
ziende eigendom van :
met maatschappelijke zetel te

A/ Binnen de grenzen van een natuurgebied een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van meerdere vaste inrichtingen met namen het plaatsen van :

1. een omheining in betonpalen met urusdraad en een poort van 3 m breedte;
2. een ondoorzichtelijk houten scherm;
3. vier houten gebouwen fungerend als douche en bergingsruimte;
4. een houten barak (14m bij 6m) en bedekt met ijzeren golfplaten;
5. een tuinhuis (3m bij 3.5m), bedekt met leien;
6. een houten barak dienstig als doucheruimte

B/ Kappingen te hebben doorgevoerd binnen de grenzen van een natuurgebied

C/ Het reliëf van de bodem in een natuurgebied aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het aanleggen in grind van 2 petanquebanen en een volleybalplein

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 25 april 1995 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65^o1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68^o1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

Aanpassing:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans de stedenbouwkundige inspecteur, of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

de plaats te herstellen in de vorige toestand :

- afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructies
- te niet doen van de reliëfwijzigingen
- heraanplanting

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000,- Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 17.12.1998,
en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 2.625 frank. De Bewaarder (get.)

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 28.12.1998,
en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 2.058 frank. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

toebehorend aan		door aankoop 26/2/75
akte notaris	te	(ontvangen op 3/5/75)
op 29/12/88 akte notaris		
6/1/89)	te	(ontvangen op
vestiging erfpacht i.v.v.		te

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 22 januari 2001 door de vier beklaagden tegen al de beschikkingen, allen in hun hoedanigheid van beheerder van de gevestigd te
aan wie de feiten toerekenbaar zijn;
- 24 januari 2001 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied tegen de vier beklaagden, allen in hun hoedanigheid van beheerder van gevestigd te
aan wie de feiten toerekenbaar zijn;

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 9 januari 2001, door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13de kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling, het laatste feit gepleegd zijnde op 7 december 1998, datum van bevel tot dagvaarden, en met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en rekening houdende met de aanpassing;

Veroordeelt elk van de vier beklaagden tot:

- een geldboete van 250 frank x 200 = 50.000 frank of 60 dagen vervangende gevangenisstraf

Verplicht elke beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 10 frank x 200 = 2.000 frank
- de kosten van het geding, hetzij elk 1.822 frank
- een vergoeding van 1.000 frank

Beveelt daarenboven het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert:

1. de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructies (de houten barakken, de omheining en de poort)
2. het teniet doen van de reliëfwijziging door het vervangen van het grind door een bodemlaag die kenmerkend is voor de streek
3. heraanplanten van de bewuste percelen

en dit binnen EEN JAAR nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagde# kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de vier beklaagden in hun middelen van verdediging,
ontwikkeld door mr. _____ advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de vier beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de eerste rechter bij vergissing aangaf dat de ten laste van de beklaagden gelegde feiten strafbaar gesteld werden door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening terwijl dit behoort te zijn het Decreet van 18 mei 1999;

Overwegende dat thans daarenboven voormeld decreet intussen gewijzigd werd door het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, de feiten dewelke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagden ingestelde strafvordering daardoor niet gewijzigd zijnde;

Dat de vier beklaagden van deze actualisering in kennis gesteld werden ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 29 oktober 2003 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat, en overeenkomstig de vordering van het Openbaar Ministerie, de feiten der tenlastelegging sub A en C voor wat betreft telkens de instandhouding daarvan, dienen te worden heromschreven met betrekking tot de misdrijfperiode als volgt: "vanaf 25 april 1995 (datum vaststelling) tot 14 december 1998 (datum bevel tot dagvaarden)";

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de vier beklaagden ingestelde strafvordering door voormelde heromschrijving niet gewijzigd worden en dat de vier beklaagden van voormelde heromschrijving in kennis gesteld werden ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 29 oktober 2003 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende verder dat met betrekking tot de feiten van de tenlastelegging sub A een materiële vergissing dient rechtgezet wat betreft de omschrijving van de vaste inrichtingen sub 3 waar vermeld

staat: "vier houten gebouwen fungerend als douche en bergingsruimte" terwijl dit moet zijn: "een houten gebouw fungerend als douche en bergingsruimte"

Dat het cijfer van "vier" gebouwen slaat op de totaliteit van het hierboven vermelde houten gebouw, de houten barak onder punt 4, het tuinhuis onder punt 5 en de houten barak onder punt 6; (zie vaststellingen stuk 16);

Dat het hier handelt om een pertinent materiële vergissing dewelke dient rechtgezet doch waaromtrent de partijen zich niet hebben kunnen vergissen terwijl de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, door deze verbetering niet worden gewijzigd;

Overwegende dat noch de eenzijdige visie van de beklaagden als zou de behandeling van hun strafzaak niet de minste dringendheid kennen, noch het bestaan van mogelijke onderhandelingen met de bevoegde overheden met betrekking tot de zonevreemde bedrijven en de sport- en recreatieterreinen noch het feit dat er nog regularisatieaanvragen hangende zijn of kunnen ingediend worden, van aard zijn om de behandeling van deze zaak uit te stellen, de strafvervolgning regelmatig ingesteld zijnde;

Overwegende dat uit de stukken blijkt en door de vier beklaagden ook niet betwist wordt dat zij de bestuurders/beheerders zijn van de
welke rechtspersoon de bewuste percelen in huur
heeft van en als dusdanig zeggenschap heeft over
het gebruik van die gronden;

Dat de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de vier beklaagden in voornoemde hoedanigheid dan ook aan te nemen is afgezien van de vraag of zij als individueel persoon nu al dan niet zelf effectief destijds werken uitgevoerd hebben, de wet van 4 mei 1999 betreffende de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen te dezen niet van toepassing zijnde terwijl het gegeven dat eerste beklagde voorzitter is evenmin van aard is om tussen hen enig onderscheid te maken;

Overwegende dat ten aanzien van de tenlasteleggingen sub A, B en C in zo verre betrekking hebbend op de aan de vier beklaagden verweten wederrechtelijke oprichtingen, kappingen en reliëfwijzigingen, het bestaan van die feiten weliswaar vastgesteld werd op de voorziene datum van 25 april 1995 doch met zekerheid op die datum niet effectief gepleegd werden aangezien op die datum de feitelijkheden reeds als voltooid vastgesteld werden en derhalve noodzakelijkerwijze op een vroegere datum moeten gepleegd zijn zodat het past, gelet op de in de tenlastelegging aangenomen datum, de vier beklaagden hiervoor vrij te spreken;

Overwegende dat de schuld van de vier beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub A wat betreft de wederrechtelijke instandhouding van de vermelde werken en zoals geactualiseerd, heromschreven wat betreft de tijdsbepaling en verbeterd bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan;

Dat de omheining in betonpalen met ursusdraad en een poort van 3 m breedte, een ondoorzichtig houten scherm, de vier houten gebouwen zijnde het ene fungerend als douche en bergingsruimte, een houten barak (14m bij 6m) en bedekt met ijzeren golfplaten, een tuinhuis (3m bij 3.5 m) bedekt met leien en een houten barak dienstig als doucheruimte alle wederrechtelijk in stand gehouden zijn zonder dat voor die bouwwerken voorafgaand een schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van de bevoegde overheid bestaat;

Dat omtrent een vroegere omheining geen strafvervolging bestaat daaraan niet in de weg staat terwijl de beweringen dat de nieuwe omheining geplaatst werd omwille van de aard van de activiteiten van de vereniging en/of op verzoek van het Bosbeheer niet wegnemen dat daarvoor vooraf een vergunning noodwendig was;

Dat ook het houten ondoorzichtige scherm, ook al bestaat dit uit opeengestapelde boomstammen, duidelijk een afsluitende omheining uitmaakt en derhalve een effectieve functionele constructie vormt van aard dat daarvoor een vergunning vereist is, waaraan geen afbreuk wordt gedaan door de visie van de verbalisanten of van een plaatselijke technische dienst;

Overwegende dat de schuld van de vier beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub C wat betreft de wederrechtelijke instandhouding van de vermelde werken en zoals geactualiseerd en heromschreven met betrekking tot de tijdsbepaling bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan;

Dat de percelen gelegen zijn binnen de grenzen van een natuurgebied hetwelk een ruimtelijk kwetsbare biotoop vormt waarbinnen in de regel geen plaats is voor recreatie en sport binnen verenigingsverband zoals petanque en volleybal zodat de aldaar wederrechtelijk in stand gehouden reliëfwijziging (tot aanleg van die sportvelden door de aanwezige bodembedekking en grond weg te halen en te vervangen door grind) wel degelijk als aanmerkelijk dient aangezien in de zin van artikel 99 § 1 4° van het Decreet van 18 mei 1999, los van de bewering van de beklaagden als zou het slechts om enkele centimeters gaan;

Overwegende dat de vier beklaagden ter terechtzitting van het Hof zich akkoord verklaarden met de toepassing van de wet van 29 juni 1964 op de opschorting en dat elk van deze beklaagden, die allen

thans over een blanco strafregister beschikken, in de wettelijke voorwaarden verkeert om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling;

Dat, gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van elk van de vier beklagden en met het oog op het bevorderen van hun reclassering, het aangewezen is met betrekking tot de feiten sub A en C wat betreft de wederrechtelijke instandhouding en zoals heromschreven wat betreft de tijdsbepaling, verbeterd en geactualiseerd aan elk van de vier beklagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van drie jaar;

Overwegende dat, gelet op het bewezen zijn van de feiten zoals hierboven vermeld, kan worden ingegaan op de herstellvordering van de thans stedenbouwkundige inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel en in de mate zoals hierna bepaald met name door afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructies zijnde de vier houten gebouwen, de omheining en de poort en het tenietdoen van de reliëfwijziging door het vervangen van het grind door een bodemlaag die kenmerkend is voor de streek;

Dat deze vordering onder de destijds geldende wettelijke reglementering rechtsgeldig opgesteld werd bij toepassing van artikel 68 § 1a van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en thans geen nieuwe aanpassing vereist in functie van artikel 8 van het Decreet van 4 juni 2003;

Overwegende dat de termijn voor het herstel te dezen en gelet op de specifieke omstandigheden van het dossier dient te worden bepaald op drie jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen en het bedrag ervan te bepalen op 50,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door de beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000 en art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt de hogere beroepen,

Actualiseert de feiten naar het Decreet van 18 mei 1999, zoals laatst gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003 en vult de tenlastelegging aan met de woorden "de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001 en door de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003."

Heromschrijft de feiten van de tenlasteleggingen sub A en C voor wat telkens de instandhouding betreft met betrekking tot de misdrijfperiode als volgt: "vanaf 25 april 1995 (datum vaststelling) tot 14 december 1998 (datum bevel tot dagvaarden)";

Verbetert de feiten van de tenlastelegging sub A wat betreft de omschrijving van de vaste inrichtingen sub 3 waar vermeld staat "vier houten gebouwen fungerend als douche en bergingsruimte" terwijl dit moet zijn: "een houten gebouw fungerend als douche en bergingsruimte";

Spreekt de beklaagden allen vrij van de hen ten laste gelegde feiten sub A, B en C zoals geactualiseerd, verbeterd en heromschreven en

in zo verre het de wederrechtelijke uitvoering van die werken betreft alsmede voor het feit sub B wat betreft de instandhouding,

Verklaart elk van de vier beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A en C zoals geactualiseerd, heromschreven wat betreft de tijdsbepaling en verbeterd doch enkel voor wat betreft de instandhouding ervan;

Gelast ten aanzien van de 4 beklaagden de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van DRIE JAAR;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, met name door afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructies zijnde de vier houten gebouwen, de omheining en de poort en het tenietdoen van de reliëfwijziging door het vervangen van het grind door een bodemlaag die kenmerkend is voor de streek, binnen de termijn van DRIE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen drie jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 50,00 EUR per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de vier beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de

openbare partij begroot op 335,67 euro, al deze kosten ondeelbaar verbonden zijnde aan de feiten waarvoor de beklaagden schuldig verklaard werden;

**Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TWAALFDE kamer van het HOF VAN BEROEP te
ANTWERPEN op
ZESENTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE
waar aanwezig waren**

**Raadsheer wnd. Voorzitter
Raadsheer
Plaatsvervangend Raadsheer
Substituut-procureur-generaal
Griffier**

**Op het ogenblik van de uitspraak van huidig arrest, waarover de
Heer Voorzitter mede beraadslaagd heeft
overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt
deze magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen door de Heer
Plaatsvervangend Raadsheer daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij
bevvelschrift van de Eerste Voorzitter van het Hof van beroep
alhier, in datum van heden**

Goedgekeurd de doorhaling van regel en woord